

Thomas Desmet: 'Ik vertrek steeds vanuit een affiniteit met de kunstenaar'

Thomas Desmet (°1981) studeerde grafische vormgeving en schilderkunst aan de Hogeschool voor Wetenschap & Kunst, afdeling Sint-Lucas Gent.

Hij werkt onder eigen naam aan diverse boeken en publicaties, met Benoît Vandenbroucke onder de naam UM aan projecten in opdracht en eigen werk en is docent aan KASK School of Arts.

Desmet won diverse prijzen voor zijn werk: Plantin-Moretusprijs 2008, De Best Verzorgde Boeken 2011, de Fernand Baudin Award 2011 en 2012. Nu is hij bekroond als maker van het Best Vormgegeven Boek 2018 voor 'Bernd Lohaus Blumen'.

Wat betekent deze onderscheiding voor je? Welk soort erkenning koppel je eraan vast?

"Vijftienhonderd euro (*lacht*). Nee, het doet plezier als een boek dat voor mezelf veel betekent, ook wordt opgemerkt door een vakjury. De 'Blumen' zijn een minder gekend aspect van het werk van Bernd Lohaus. Hij is vooral befaamd vanwege zijn grote sculpturen met houten balken. Dat onder meer deze prijs hiervoor extra aandacht schenkt, vind ik mooi."

Vanuit welke boekontwerpvisie maakte je dit boek? Welke plaats neemt 'Blumen' in je 'oeuvre' in?

"Zonder de vergelijking te letterlijk te willen maken, en met een lichtvoetige knipoog, maar toch ook gemeend:

Where I paint

The studio is an empty room and has a wooden floor.

It is three flights up in a red brick building.

The window is open. There is no sound and the early sky is pale blue. I look out to see the end of the street, the edge of town.

A party is going on in a large room. In a remote corner I am painting on huge sheets of wrapping. I concentrate on what has to be done and soon I am finished.

(Philip Guston, notes)

Het boek is belangrijk omdat het een goed voorbeeld is van hoe ik mijn praktijk als boekmaker- en ontwerper zie, of probeer te organiseren, gelijklopend en in overeenstemming met mijn andere bezigheden. Ik maak eigen beeldend werk en muziek, geef les, en werk vaak samen aan diverse projecten met kunstenaars en vormgevers. Ik vertrek steeds vanuit een sterke affiniteit met andere kunstenaars, in samenwerking met vrienden en met de nadruk op langlopende projecten, in dit geval met Stella Lohaus en Anny De Decker.”

De jury prees ‘het ingehoudene’ en de ‘onpretentieuze soberheid’ van dit boek. Kun je je in die woorden terugvinden?

“Ja, op een esthetisch niveau begrijp ik zeker waarom de jury begrippen als ‘ingehouden’ en ‘sober’ hanteert, maar ik vind die begrippen ook deels verwarrend en misleidend. Want ik heb namelijk niet het gevoel dat ik me ingehouden of sober heb opgesteld. Integendeel. Het boek toont heel duidelijke keuzes, en die zijn minimaal te noemen. Maar ze zijn enkel het gevolg van een doorgedreven logica.”

De vormgever dringt zich hier niet op, “hij biedt vooral een platform aan het werk van Lohaus”, vond de jury ook?

“Hoewel het werk van Lohaus het onderwerp is, en het boek dus uiteraard in eerste plaats een platform is om dat te tonen en te verspreiden, zijn de inhoudelijke en ontwerpkeuzes in die mate van belang dat ze, hoop ik, iets heel specifiek zeggen over dat werk, hoe dat werk getoond wordt, en over (kunst)boeken in het algemeen. Ik hoop eigenlijk dat ik me wel degelijk heb ‘opgedrongen’. In die zin is bijvoorbeeld het ‘wit’ geen kwestie van soberheid, maar wel degelijk een essentiële bouwsteen. Bovendien is het op een aantal vlakken ook een heel ander boek dan vorige boeken met en over het werk van Bernd Lohaus. Het is één van de eerste boeken waarin gefocust wordt op één specifiek aspect van zijn oeuvre. Het is ook als boekobject uitgebeender in zijn aanpak.”

Stuitte je op specifieke moeilijkheden? ‘Bernd Lohaus Blumen’ is zowel werkinstrument als kijkboek. Hoe kwam je aan deze eisen tegemoet?

“Het moeilijkste was eigenlijk de keuze en sequentie van de driehonderd bloemen in het hoofdedeelte van het boek. Het was ook van meetaf aan duidelijk dat het boek zich zou situeren tussen *catalogue raisonné* (of een

poging daartoe), (beeld)catalogus en zelfs in zekere mate een kunstenaarsboek. Zowel redactioneel als ontwerpmatig de balans vinden tussen die verschillende boektypes was een van de belangrijkste uitdagingen.”

www.thomasdesmet.be